

לנו? שלח לו, (בראשית א) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו וגו' דוקא, וכך בארו רב המנונא סבא. ואלה אותם של ראש, וזרוע ידכה בה"א, והרי פרשוה. אמר רבי שמעון, יש מי ששונה בצורה זו: והיה - זרוע שמאל של הקדוש ברוך הוא, ונקראת גבורה, אם כן לא נשארו בראש אלא שלש, והן ארבע. אבל שתי מרכבות קדושות הן, זה נקשר בלב וזה נקשר במח. והלב והמח נקשרו זה בזה, וזווג אחד להם, ויפה אמרו החברים. והיה לאות על ידכה, כמו שנאמר, ולא נקרא אלא אות.

אמר רבי שמעון, בשעה שהאדם מקדים בחצות הלילה וקם ומשתדל בתורה עד שמאיר הבקר, בבקר מניח תפלין בראשו ותפלין ברשם קדוש בזרועו ומתעטף בעטוף של מצוה וכן לצאת משער ביתו, פוגש את המזוזה, רשם הקדוש בשער ביתו, ארבעה מלאכים קדושים מזדווגים עמו ויוצאים עמו משער ביתו ומלוים אותו לבית הכנסת, ומכריזים לפניו: תנו כבוד לדמות המלך הקדוש! תנו כבוד לבן המלך, לפרצוף היקר של המלך הקדוש! רוח קדושה שורה עלי, מכריזה ואומרת: (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר.

השלמה מההשממות סימן יד

אחר כך יש לו לקרא פרושת בראשית, עד ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. שהיא מעלה ושבח של הכל. אחר כך יתעסק בפרשת הקרבנות לכפר עליו. ויאמר, צו את אהרן, עד תוקד

ולאשתו וגו', דייקא והכי אוקמיה רב המנונא סבא. ואלין אינון דרישא, ודרועא ידכה בה"א, והא אוקמוה.

אמר רבי שמעון, אית מאן דמתני בהאי גוונא, והיה דרועא שמאלא דקודשא בריך הוא, ואקרי גבורה. אי הכי לא אשתארן ברישא אלא תלת. ואינון ארבע. אבל תרין רתיכין קדישין אינון, דא אתקשר בלבא, ודא אתקשר במוחא. ולבא ומוחא, אתקשר דא בדא. וזווגא חד להו, ושפיר קאמרו חבריאי. והיה לאות על ידכה, כמה דאתמר, ולא אקרי אלא אות.

אמר רבי שמעון, בשעתא דפר נש אקדים בפלגות ליליא, וקם ואשתדל באורייתא, עד דנהיר צפרא. בצפרא אנח תפילין ברישיה, ותפילין ברשימא קדישא בדרועיה, ואתעטף בעטופא דמצוה, ואתי לנפקא מתרעא דביתיה. אערע במזוזה, רשימא דשמא קדישא בתרעא דביתיה. ארבע מלאכין קדישין מזדווגין עמיה ונפקין עמיה מתרעא דביתיה, ואוזפי ליה לבי כנישתא. ומכריזי קמיה, הבו יקרא לדיוקנא דמלפא קדישא, הבו יקרא לבריה דמלפא, לפרצופא יקרא דמלפא. ויחא קדישא שריא עליה, אכריזו ואמר (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר.

השלמה מההשממות (סימן י"ד)

בתר הכי אית ליה למקרי פרושת בראשית, עד ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. דאיהי עלויא ותושבחתא דכולא. לבתר יתעסק בפרשת הקרבנות לכפרא עלוי. ויימא, צו את אהרן, עד תוקד בו. בגין דכל הרהורין

ומחשבין דליליא יתכפרו. לבתר ישבח תושבחתא דדוד, ובגין כך ייעול

בו, כְּדֵי שְׁכַל הַרְהוּרִים
וּמַחְשָׁבוֹת שֶׁל הַלֵּילָה יִתְכַפְּרוּ.
אֲחֵר כֶּף יִשְׁבַח בַּתְּשֻׁבָּה שֶׁל
דָּוִד, וּמִשׁוֹם זֶה יִכְנָס אָדָם
בַּשְּׁעָרִים שְׁבָהֶם הַכֹּל, וְהוּא
מִתְנַן הַמְּדַרְגּוֹת.

בֵּינָן שֶׁהֵגִיעַ לְיוֹצֵר אֹר, שֶׁהוּא
תַּחֲלַת הַתְּפִלָּה דְּמִיִּשְׁב, אֲזַי כָּל
אוֹתָן הַמְּדַרְגּוֹת פּוֹתְחוֹת שְׁעָרִים,
וְאֲזַי (שִׁיר הַשִּׁירִים א) כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן
כְּתוּב. מֵהַ תִּימְרוֹת עֲשֵׂן שֶׁל
קְטָרֶת עוֹלָה וּמִתְחַבְּרִים מְדַרְגּוֹת
אֵלּוֹ בְּאֵלּוֹ, אִפְּ כִּאֲן הִיא תְּפִלָּה,
שֶׁהִיא כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן
שֶׁמִּתְחַבְּרִים וּמִתְקַשְּׂרִים אֵלּוֹ
בְּאֵלּוֹ. שֶׁהָרִי הוּא קוֹשֶׁר לָהֶם
וְאוֹמֵר, כָּלֶם אֲהוּבִים כָּלֶם
קְדוּשִׁים וְכוּ'.

אֲחֵר כֶּף אֲהַבָּה רַבָּה, לְעֵלוֹת
וּלְהַתְקַשֵּׁר בְּמִין וַיְחוּד שֶׁל
שְׁמַע. ע' גְּדוּלָּה, ד' גְּדוּלָּה,
וְהַסִּימֵן - ע"ד. זֶה שְׁכָתוּב
(שְׁמוּאֵל-א יב) ע"ד ה' בְּכֶם. נִשְׁאָרוּ
אוֹתִיּוֹת ש"מ בְּמ' פְּתוּחָה. לְפִי
שְׁמ' פְּתוּחָה מְלֶךְ תְּחִתּוֹן, מ"ם
סְתוּמָה מְלֶךְ עֲלִיוֹן. נִשְׁאָרוּ
אוֹתִיּוֹת ש"מ א"ח, מֵהַצַּד הַזֶּה
ש"מ, וּמֵהַצַּד הַזֶּה א"ח.

אֲמַר רַב הַמְּנוּנָא סְבָא, כָּל מִי
שְׁמִיחַד זֶה בְּכָל יוֹם, שְׁמִחָה
מְזַמְּנָת לוֹ מִלְּמַעְלָה מֵאוֹתִיּוֹת
אֵלּוֹ. ש"מ מְצַד זֶה, א"ח מְצַד
זֶה. וּמְצַרְף אוֹתִיּוֹת אֵלּוֹ - בַּסּוּף
מִתְחִיל וּבִלְשֵׁר סִיִּם. וְסִימְנָף -
אֲשֻׁמַּח, שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים קד) אֲנֹכִי
אֲשֻׁמַּח בְּה'. בְּה' מִמֶּש. וְכֶף
נִמְצָא בַּסְּפָרוֹ שֶׁל חֲנוּף.

עוֹד, יֵשׁ בּוֹ אוֹת ע' גְּדוּלָּה, רְמֵז
לְאֵלּוֹ שְׁבָעִים שְׁמוֹת, סוּד שֶׁל
הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים. יִשְׂרָאֵל ה'
אֲלֵהֵינוּ ה' - אֵלּוֹ אַרְבָּעָה כְּתִיב
שֶׁל הַתְּפִלִּין שְׁמֵאֲחַד לָהֶם (א"ח).
ד' גְּדוּלָּה זֶה קוֹשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין
שֶׁהִיא אַחֲזוּהָ בָּהֶם, וְהוּא סוּד לְחֻכְמִים, וְלֹא נִמְסַר לְגִלוֹת. וְשִׁתִּי רְצוּעוֹת יוֹצְאוֹת מְצַד זֶה וּמְצַד

בַּר נֶשׁ בְּתַרְעִין דְּבַהוֹן כְּלָא וְאִיהוּ אֲתַתְּקַנַּת
דְּרַגִּין.

בֵּינָן דְּמִטִּי לְיוֹצֵר אֹר דְּאִיהוּ שִׁירוּתָא
דְּצִלוּתָא דְּמִיּוֹשֵׁב, כְּדִין כָּל אֵינוֹן דְּרַגִּין
פְּתַחֲחִין תְּרַעֲיִן וּכְדִין (שִׁיר הַשִּׁירִים א) כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן
כְּתִיב. מֵהַ תִּימְרוֹת עֲשֵׂן דְּקְטוּרַת, סְלֶקָא
וּמִתְחַבְּרָאן דְּרַגִּין אֵלִין בְּאֵלִין אוּף הָכָא אִיהִי
צִלוּתָא דְּאִיהִי כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן דְּמִתְחַבְּרָאן
וּמִתְקַשְּׂרָאן אֵלִין בְּאֵלִין. דְּהָא אִיהוּ מְקַשֵּׁר
לוֹן וְאוֹמֵר, כָּלֶם אֲהוּבִים כָּלֶם קְדוּשִׁים וְכוּ'.
לְבַתֵּר אֲהַבָּה רַבָּה, לְסֶלְקָא וּלְאֲתַקְשְׂרָא
בְּמִינָא וַיְחוּדָא דְּשְׁמַע. ע' רַבְּרָבָא,

ד' רַבְּרָבָא. וְסִימְנָא ע"ד. הֵינּוּ דְּכְתִיב (שְׁמוּאֵל א
י"ב) ע"ד יי בְּכֶם. אֲשֻׁתְּאָרוּ אֲתוֹן ש"מ בְּמ'
פְּתוּחָה. לְפִי שְׁמ' פְּתוּחָה מְלֶךְ תְּתָאָה, מ"ם
סְתוּמָה מְלֶךְ עֲלָאָה. אֲשֻׁתְּאָרוּ אֲתוֹן ש"מ
א"ח, מֵהֵאִי סְטָרָא ש"מ, וּמֵהֵאִי סְטָרָא א"ח.
אֲמַר רַב הַמְּנוּנָא סְבָא כָּל מָאן דְּמִיחַד דָּא
בְּכָל יוֹמָא, חֲדוּהָ זְמִין לִיה מְלַעֲיִלָא
מֵאֲתוֹן אֵלִין. ש"מ מֵהֵאִי סְטָרָא, א"ח מֵהֵאִי
סְטָרָא. וּמְצַרְף אֲתוֹן אֵלִין לְמַפְרַע שְׂרִי
וּבְמִיִּשְׁר סִיִּם. וְסִימֵן אֲשֻׁמַּח דְּכְתִיב (תְּהִלִּים ק"ד)
אֲנֹכִי אֲשֻׁמַּח בֵּי. בֵּי מִמֶּש, וְהִכִּי אִיתָא
בַּסְּפָרָא דְּחֲנוּף.

תו, אִית בֵּיה עִי"ן רַבְּרָבָא, רְמֵז לְאֵלִין שְׁבָעִין
שְׁמֵהֶן רְזָא דְּאֲבָהֶן קְדִישִׁין. יִשְׂרָאֵל ה'
אֲלֵהֵינוּ ה', אֵלִין אַרְבַּע כְּתִיב דְּתַפִּילִין דְּאֲחִיד
לוֹן (א"ח). ד' רַבְּרָבָא דָּא קוֹשֶׁר שֶׁל תְּפִילִין
דְּאִיהִי אֲחִידַת בְּהוּ, וְהוּא רְזָא לְחַפְּימִין וְלָא
אֲתַמְסַר לְגִלְגָּאָה. וְתַרִּין רְצוּעִין נְפִקִין מִסְטָרָא
דָּא וּמִסְטָרָא דָּא, רְזָא דְּתַרִּין יִרְכִין דְּהֵאִי א"ח

שֶׁהִיא אַחֲזוּהָ בָּהֶם, וְהוּא סוּד לְחֻכְמִים, וְלֹא נִמְסַר לְגִלוֹת. וְשִׁתִּי רְצוּעוֹת יוֹצְאוֹת מְצַד זֶה וּמְצַד